

Най-сетнѣ тя можа да научи, че най-голѣмото птиче бѣ изхвърлило едно отъ малкитѣ вънъ отъ гнѣздото. То бѣ паднало въ трѣвата, пукнало му се сърдцето, и лисицата бѣ дошла и го изѣла.

„То първо почна да ме бие, каза голѣмото птиче. Не съмъ азъ виновно“.

„Чакай да те науча“, каза косътъ и се спусна върху него, но женската го клѣвна по шията и го тласна на страна.

„Не те ли е срамъ да се отнасяшъ така? извика тя. Нимъ ще накажешъ невинното? Ти трѣбва да разберешъ, че не е то виновно“.

И слѣдъ като оплакаха умрѣлото, тѣ хвъркнаха отново да търсятъ храна.

(Слѣдва въ V кн.).

Съкратенъ прѣводъ отъ френски.

